

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έννατος ό χρόνος είναι
κι' έβρα πάλιν ατ' Αθήνας.

Χίλια όκτακόσα κι' έννενηντα τρία,
κρίσις θα ζουρλάνη τους Ρωμικούς άχρεία.

Τών όρων μας μεταβολή, — ένδικαφέρουσα πολύ.

Ό ΡΩΜΙΚΟΣ τήν έβραύδα — μένον μιά σελή τή βράνν,
κι' έπειτα μού καταβαίνω, —
Συνδρομητής θα ήθελαι — γιαν' λατρά δέν έχωμ,
και' σ' τών 'Αθηνών τήν πόλιν — και είς τήν άλλοδασιάν,
και είς τήν 'Ελλάδα ήλιν — δίχως νόμισμα κι' έντροπήν,
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο — **έντά φράγκα είναι μένα.**

γιά τή ένα ήμισ μέρη — **δύνα φράγκα και' σ'σθ χίρη.**
Κι' ένα φύλλο δέν κρηστή — **έννας συνδρομητής,**
κι' έποςόν τόν παρτί δέν είδει — **τά τόν σήν μισρό είδι.**
Γράμμαται και συνδρομαί — **άπ' εύθείας προς έμά.**
Γιά τή σόρα και τή μάρα — **κάθε φύλλο μιά δεκάρα.**

Δεκάτη 'Απριλίου,
σεισμηί του Βασιλείου.

Πούντος τετρακόσα κι' είκοσι έπτά,
τάχατε ό Κόντες θάλλθη μιά λεπτά :

**Πρός Ζακυνθίους τούς προσφιλείς
ό πανοσιτέρμων ό Φασουλής.**

καίλοιροι Ζακυνθίνοι...

... μί γεμά σας και χαρά σας...
...όλι μί συνεκίνησιν ή νέα συμφορά σας
...ίσόκπευα νά ξαναλλάθ μί τούσους σπλαγχνικούς
...άνακουφισα τάς πληγάς και τούς πικρούς σας πόνους,
...άλλ' έχω μουσαφιρήδες 'στό σπήτι μερικούς
...αί δέν 'μπορώ σάν εύγενής νά τούς άφήςω μόνους.

καίλοιροι Ζακυνθίνοι, θαυμάζω μιά τόν άγιο σας
...ήν τόση σας ύπομονή και τό πολύ κουράγιο σας,
...έ βλίπετε πώς τού λοιπού δέν είναι σωτηρία,
...έ πέρτουνε τά σπήτγια σας και τά καμπαναρία,
...έκούτε καταχθόνιον κι' άγρίαν μουσικήν,
...έσπάρτε 'στους μικρήμους σισμηό άνθρωποράγιο,
...ή τούτους νά μη φεύγεται είς τήν 'Αμερικην
...έ 'πτε και τήν έκθεσιν έκείνην του Σιάγαυ.

καίλοιροι Ζακυνθίνοι, μί τών σισμηών τόν κρότον
...πάχη μέγας κίνδυνος ή γή σας νά χωρίση...
...άλλα νάλλω νά σας 'βρώ και πάλιν ως και πρώτων,
...έ τόν Δραγούμη 'στείλαμε νά σας παρηγορήση.
...έπαιλω δέ, Ζακυνθίνοι, πώς άντ' έμου κι' έκείνος
...έν Σύμβουλος του Στέμματος και άπλωματής φινος,
...αυτού βαρτζ 'στην ράχη του πολλά μεγάλα βάρη,
...έ τή βολήγη μιά χαρά μί τήν σσηφ του κουτρα,
...κι' έπος μί νόταις έσπασε τόν μπίστια Λαχοδόρη
...έτσι θα σπάρη 'γρήγορα και τού σισμηού τή μούτρα.

'Ηθελα νάλλω νά σας 'βρώ, Ζακυνθίνοι καίμιοι,
...νά 'δώ μί τούτους τούς σισμηούς τί διάβολο συμβαίνει
...και νά θρηνήσω τούς νεκρούς και τούτους τραυματίας,
...άλλ' έμωσ μετενόησα διά πολλάς αιτίας.
...Ούχ ήπτον έμωσ έμαθι μετá χαρής ή χώρα
...πώς 'στείλαμε 'στην Ζάκυνθο και όλο θαρακσόφρα,
...κι' άν δέν 'μπορώ προς τό παρόν κι' έγώ νά βοηθήσω
...μιά πάλιν μί τή μίσρα μου πολύ θα προσπαθήσω
...νά σας δοθή βοήθεια εκ μέρους τούσων έλλων,
...Κινέζων, 'Αμερικανών, και φίλων 'Αγγλογάλλων.

'Αδικως προς βοήθειαν τή σήκαντρα σημαίνετε...
...προτού τό καθοδέσνειον του Λόρδου νά τελειώση
...μιά κάλπικη εκ μέρους μας πεντάρα μην προομίνετε
...ή Συμμαχία ή Τριπλή ής έλλη νά σας σώση.
...Γιά σας μεγάλη ή λύπη μου, μεγάλη κι' ή σπουδή μου,
...κι' ήθελα κέν τούλάχιστον νά στείλω τό παιδί μου,
...όπου 'στίον πρώτο σας σισμηό κάθε δουλεμά του άησης
...κι' ήλθε μ' έμέ 'στην Ζάκυνθο κι' έμωσ σας έζουγράφισι,
...άλλα ν' άφήση δέν 'μπορεί κι' αυτό τούς μουσαφιρήδες,
...καθηκοντα, ως βλίπετε, τό σρίγγουν μεγαλύτερα,
...κι' ύπόσχηται βραδύτερον γιά σας τούς κακομοιρήδες
...νά ζωγραφισή κι' άπ' έδώ τό φήρες σας καλλιτέρας.

Είς τό Παλάθ το Φάληρο, είς τού Σηροταγάρο,
...έδωθη γεύμα πλείσιον 'στους φίλους Βοσιλείς

ἐκ μέρους Ρώσσοι ναυτικοὺ καὶ πρώτου Γοσποδάρου
 κ' αὐτὸ τὸ 'τίμησα κ' ἐγὼ μὲθ' ἑλθὼς τῆς Αὐλῆς.
 Ἄλλ' ἡ μουςουερία μου δὲν εἶχε ἐξέλω κίρι
 κ' ἴσκιζαν τὴν ὄψιν μου μελαγχολίας νύφη,
 κ' ὅταν τὸν νιόν ἐλευθρον καθίει ἰσχυλλίστε
 ἡ μαλακὴ καρδία του εἰς δύο ἱρραγίστε
 καὶ δὲν ἔμπορεῖς μὰ μπουκὴ ὅτ' ὀστώ του νὰ βάλῃ
 καὶ μῆτε στρεῖδια ἔτρωγε, καλόγνωμαίς καὶ φουσκαις,
 καὶ μόνον ἡ κυρία μου, φιλόανθρωπος μεγάλη,
 ἔφαγε κἀπὼς μ' ἔρεξ' τοῦ Ρώσσοι τῆς Ζακουσκαις.

Ταλαίπωροι Ζακυνθῖνοι, τοῦ Ντάντου πατριώται,
 καὶ εἴς θά λαχταροῦσατε μὲ Βασιλεῖς νὰ τρώτε,
 καὶ ἰγὼ ἂν τρώγω μ' Ἀνακτας καὶ σεβαστὰς Ἀνάσσας
 ἄλλ' ὅμως τρώγομαι μὲ σὰς καὶ μὲ τὰ βάσανά σας.
 Ὑπομονὴ πρὸς τὸ παρόν καὶ θὴν πέρασων δια,
 κ' ἂν ἐξαφνα μὲ τοὺς εἰσομούς νινάξετε τὰ κῶλα,
 ἴσως παιᾶν πρὸς χάριν σας πῆχνη ἀναστάσιμος,
 κ' ἂν καθέ μας Ζακυνθῖνός, ἡ Νύσσης ἡ Γεράσιμος,
 ἀπὸ καμπάναις Πλακωθῆ καὶ τοίχους καὶ γιαιτῆ
 ἴσως αὐτὸς ὁ θάνατος ζῶη γιὰ μὰς νὰ γίνῃ,
 ἴσως καμπόσοι δανεισταὶ μὰς ἀλεῖσων πῆρα
 κ' ὁ Λόρδος ἄγιο λείψανο ὅτ' ὀτίλος νὰ μὴ μείνῃ.

B'

Ταλαίπωροι Ζακυνθῖνοι, σὰς στίλλω κ' ἔλλο γράμμα...
 παραπολὺ μ' ἐτάραξε τὸ φρικαλιόν δράμα.
 Μὰ δὲν κουνεῖται μοναχὰ τῆς νήσου σας ἡ σφαῖρα...
 κ' ἔμεϊς ἰδῶ κουνήματα δὲν ἔχομεν ὀλιγα,
 ἀνταρτικὰ προγράμματα κολλοῦνε πέρα πέρα
 καὶ καθέ τόσο μας κολλᾷ τῆς ἀνταρσίας μυῖα.

Ἐδῶ κινούνται κατ' αὐτὰς καὶ μάρμαρα καὶ λίθοι,
 εἰσομὸς ὑπόκωφος δονεὶ τὴν γῆν ἐκ ἐπιβλήτων,
 ὅτ' αἱ Πάτρας ὁ Στριφτόπολις ἰθίμεναν τὰ πλῆθη
 κ' ἱερῆνται ὅτ' ὄθωνα νὰ στήσουν Μακωσλιόν.
 Κ' οἱ Πατρειοὶ ἀκούσαντες τοὺς λόγους τοῦ Στριφτόπολα
 ἰπῆγαν κ' ἐξελθῶνταν οἱ καθέ καφερενί,
 καὶ λίγω ἔρχισαν νὰ παίξουν ὀλιγο τὸμπολα
 καὶ πᾶς κερδίζων ὄφειλε νὰ βάλῃ ρεφενί.

Ἐστὴν Πύλο καὶ ὅτ' αἱ Φιλιάτρ' γιὰ τὴν Αὐλὴν κουβεντά,
 ἀλλὰ κ' ἰδῶ τοιχοκολλοῦν ὅσους δρόμους ντοκουμέντα,
 ἐκεῖνα δὲ τοῦ Ἰσπανοῦ τάνημερα θηρία
 ποὺ φαίνονται πῶς κατ' αὐτὰς μουγκρίζουν ἀγριώτερα,
 ὁ Θεοτόκης ἔμεινε μὲς ὅστου λουτροῦ τὰ κρύα
 καὶ λένε πῶς τὸ δάνειο πηγαίνει ὅτ' αἰχιώτερα.

Λένε πῶς σύννεφα πυκνὰ θεύλλητα συσσωρεύονται,
 λένε πῶς πείνας κλαστικῆς ἀνατολῆς χαράζει,
 λένε καὶ γιὰ τὸ Σύνταγμα κούικα πῶς μαγειρεύονται,
 λένε πῶς κᾄτι γίνεται, λένε πῶς κᾄτι βράζει,
 λένε πῶς ἔρχισαι παντοῦ μακροῦτι νὰ βρωμᾷ,
 λένε πῶς τὰ χρωῶγραφα ἔπῃραν πάλι τοῦμπα,
 λένε καὶ πῶς παρηγγεῖλαν καμπόσοι μουσαμὰ
 νὰ μὴν τοὺς κἀνθ' ὅσων παππὶ Μπαϊρακτάρη τροῦμπα.

Λένε πῶς εἶναι κινήσις μεγάλη ὅτ' αἱ Προεδρίας,
 μὰ λένε πῶς κ' ὁ Βασιλεὺς τὴν Ἄλεπου θ' ἀφήσῃ
 καὶ τὸν μπιμπὲ μμιόμοιους τῆς φίλης μας Σερβίας
 μικρὸν μέγαλον κινδύνον ἀφῶδως θ' ἀφήρησῃ.

Λένε πῶς ἐσφιξε κ' αὐτὸν θερμὴ φιλοπατρία,
 λένε πῶς θέλει νὰ γενῆ τοῦ πλῆθους ἡ λατρεία,
 λένε πῶς κ' ὁ Διάδοχος καθέλου δὲν θὰ παίξῃ
 καὶ δὲν θὰ λέγῃ τοῦ λοιποῦ τρία καὶ τρία ἔξῃ.

Τοιαῦτα λίγων κεφαλαὶ παράποτ' ἐξημῖναι,
 ἄλλ' εἶναι σπουδαιότερα εἰκεῖνα ποὺ δὲν λένε,
 ἐν γένει δὲ κουνήματα παρατηρῶ ἀνήθικα
 καὶ βλαστῆμῶ πολλαῖς φοραῖς τὴν ὥρα ποὺ γεννηθήκα.

Ἐν τούτοις κ' ἂν μὲ τοὺς εἰσομούς δὲν ἔχετε μυαλὸ
 σὰς στίλλω γιὰ παρηγοριὰ τὴν ἐκείνην τοῦ Λό,
 καὶ εἴς μὲ τῆς φημῆλαις σας ὅτ' ἡς ρούγαις μαζευθῆτε
 κ' ὀλοι διαβάστε τὴν καλὰ νὰ παρηγορηθῆτε.

**Ἰσοδ κ' ἡ ἔκδοσις τοῦ Λό,
 διαβάστε τὴν παρακαλῶ.**

Κ' ἐγὼ τὴν γῆν τὴν κλασικὴν ἰδὼν ἐκ τοῦ πλῆθους,
 θαυμάσας κτήματα πτωχῶν καὶ μίγαρα πλουσιῶν,
 κ' ἰδὼν πῶς μόλις ἔφθασα μοῦ ἔπῃραν τὸ ταμπαρό
 κ' ἀπὸ τὸ κρῶ τὸ πολὺ ἔπῃγα νὰ κρεπάρω.

Μὴ συνάντησας καθ' ὁδὸν ἐπαίτην ψευραλιόν
 κ' ἐκ τούτου εὐχριστοθῆις καὶ μὲ τὸ περιπλιόν,
 καθὼς καὶ μ' ἐξαγόμενα πινάκων διαφόρων,
 ἐφ' ᾧ καὶ γέυμα ἔδωσα ὅτ' ὀν Τμηματάρχην Φλώρον,
 κ' ἐκλειδίσαν γίρω μὲς ἔχους διατόρους
 κᾄτι πουλιὰ περιεργα, ὅπου τὰ λένε φλώρους.

Ἰδὼν πῶς ὁ Χαρίλαος Τρικοῦπης ὁ Σωτήρας
 τοῦ μυστικοῦ Νυμφῶνος τοῦ μὲν ἦνοιξε τὰς θύρας
 πόσον μ' ἐφιλοξένησι καὶ μ' ἐπιρροπήθη
 καὶ πῶς μὲ διεσκεῖδαν οἱ εσοδαὶ τοῦ σθόγγου,
 εἰς πᾶσαν δὲ πρὸς χάριν μου θυσίαν ὑπεβλήθη
 κ' ἔφαγα κ' αὐγοτάραχο ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι.

Ἰδὼν πῶς εἶναι κόσμημα λαμπρὸν τῆς Βασιλείας
 κ' ἂν κ' ἡ περίφωρον Ἀνασσα τῆς κραταιᾶς Ἀγγιλίας
 τίτλων ποτὲ δὲν ἔδωσα Μυλλῶρδου κ' εἰς ἐκείνον,
 ἄλλ' ὅμως Ἀλόρδος λίγεται παρ' ὀλων τῶν Ἑλλήνων,
 γιαιτὶ μὲ τούτων οἱ Ρωμηοὶ συνειθίσαν ὅτ' ἡν ἰδῶρα
 κ' εἰς καθέ μᾶτι βάσανο Μιγάρον τρέβουν σαρόρα.

Ἰδὼν πῶς ὁ Χαρίλαος Τρικοῦπης καρτερεῖ
 νὰ πῆσουν κ' ἄλλα δάνεια ὡσὰν ραχὰτ-λουκούμια,
 ἂν τύχῃ δὲ νὰ τοῦ ρανοῦν οἱ δανεισταὶ σκληροὶ
 θὰ κατατῆσῃ γρηγορὰ σὰν Αἰγυπτία μοῦμια.

Ἰδὼν πῶς ὁ Χαρίλαος μὲ λύγισμα καὶ νᾶξ
 ὅσους ἀμειλίχους δανεισταὶ τὸν Θεοτόκῃ στέλλει,
 καὶ τοῖμποι τοῖμποι τὸ λερτὸ τὸ σιγανὸ φωνάζει,
 ποῦ τὸ τσιμποῦν οἱ Γερανοὶ καὶ τρέμου οἱ Ἀγγίλοι.

Ἰδὼν πῶς τρίχει ὅτ' αἱ βουνὰ ὁ Κόντης τῆς Κερκυράς
 κ' ὀλη τὴν Λόντρα παγαγιὰ τὴν ἔπῃρε μὲ τὸν ὀσκο.